

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1

Titlul proiectului de act normativ

Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, precum și pentru reglementarea unor masuri fiscal-bugetare

Secțiunea a 2-a

Motivul emiterii proiectului de act normativ

Promovarea acestui act normativ este determinată, în principal, de necesitatea transpunerii în legislația națională, a prevederilor următoarelor directive ale Consiliului Uniunii Europene:

- în domeniul impozitului pe profit, prevederile referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride din *Directiva (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne*, *Directiva (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe*;
- în domeniul TVA, *Directiva (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2019 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre*;
- în domeniile TVA și accize, *Directiva (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE*.

1. Descrierea situației actuale	A. Titlul II-Impozitul pe profit În prezent, sunt în aplicare pentru combaterea erodării bazei impozabile și a transferurilor profiturilor prevederile cap. III¹ "<i>Norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne</i>" din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care transpun prevederile <i>Directivei (UE) 2016/1164</i>, cu excepția celor referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride pentru care termenul de transpunere a fost amânat, potrivit art. 1 pct. 7 din <i>Directiva (UE) 2017/952</i>. România a notificat transpunerea parțială a <i>Directivei (UE) 2016/1164</i> prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2017
--	---

pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal.

România are obligația de a transpune legislația comunitară referitoare la *tratamentul neuniform al elementelor hibride* care implică state membre și/sau state terțe, termenul prevăzut pentru alinierea cadrului normativ intern cu respectivele dispoziții comunitare fiind data de 31 decembrie 2019, exceptând prevederile privind tratamentele neuniforme ale elementelor hibride inversate pentru care termenul de transpunere în legislația națională este data de 31 decembrie 2021.

B. Titlul VII – Taxa pe valoarea adăugată

1. În prezent, sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- Campione d'Italia;
- apele italiene ale lacului Lugano.

2. La momentul actual, nu există reguli unitare la nivelul statelor membre cu privire la aplicarea unor măsuri de simplificare pentru stocurile la dispoziția clientului și tranzacțiile în lanț, întrucât Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al TVA nu conține prevederi în acest sens.

- Referitor la stocurile la dispoziția clientului:

Stocurile la dispoziția clientului se referă la situația în care, în momentul transportului bunurilor către alt stat membru, furnizorul cunoaște deja identitatea persoanei care achiziționează bunurile și căreia îi vor fi furnizate aceste bunuri într-un stadiu ulterior, după ce acestea au sosit în statul membru de destinație.

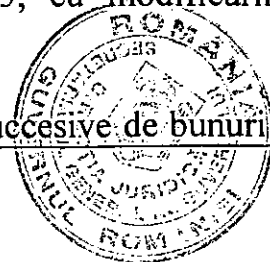
În prezent, această situație dă naștere unei operațiuni considerate livrare intracomunitară (în statul membru de plecare a bunurilor) și unei operațiuni considerate achiziție intracomunitară (în statul membru de sosire a bunurilor), urmate de o livrare „națională” în statul membru de sosire, aspect ce necesită ca furnizorul să fie identificat în scopuri de TVA în statul membru respectiv.

Pentru a soluționa dificultățile pe care acest sistem le poate provoca în practică, anumite state membre aplică măsuri de simplificare referitoare la aceste operațiuni, însă altele nu.

În România există prevederi cu privire la condițiile și procedura de aplicare a măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate pentru stocurile puse la dispoziția clientului în Instrucțiunile aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 4120/2015, cu modificările și completările ulterioare.

- Referitor la tranzacțiile în lanț:

Operațiunile în lanț se referă la livrări succesive de bunuri care

fac obiectul unui singur transport intracomunitar. Transportul intracomunitar al bunurilor trebuie să fie atribuit doar uneia dintre livrări și numai livrarea respectivă poate să beneficieze de scutirea de TVA prevăzută pentru livrările intracomunitare.

În prezent, din cauza dificultăților de alocare a transportului intracomunitar livrării corespunzătoare, există abordări diferite în rândul statelor membre, ceea ce poate duce la o impozitare dublă sau la lipsa impozitării.

3. Referitor la condițiile de aplicare a scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri:

- În prezent, furnizarea codului de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului nu este prevăzută de Directiva TVA ca o condiție obligatorie pentru justificarea scutirii pentru livrarea intracomunitară. Însă, legislația națională, respectiv art. 294 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, prevede deja această condiție pentru aplicarea scutirii de TVA.

- În plus, regimul actual de TVA se bazează pe obligația furnizorului de a depune o declarație recapitulativă (așa-numita „declarație VIES”, care include codul de înregistrare în scopuri de TVA al cumpărătorului). Aceasta nu reprezintă, în prezent, o condiție de fond, în ceea ce privește scutirea pentru livrările intracomunitare de bunuri. În lipsa informațiilor corecte din sistemul VIES, autoritățile fiscale ale statelor membre nu sunt informate în mod corespunzător cu privire la sosirea unor bunuri neimpozitate pe teritoriul lor și trebuie să se bazeze exclusiv pe ceea ce declară persoanele impozabile.

4. Prin art. VI din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 84/2016 pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul financiar-fiscal, a fost suspendată aplicarea prevederilor art. 324 alin. (4) - (6) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2019.

La art. 324 alin. (4)-(6) din Codul fiscal sunt prevăzute obligații de raportare pentru mai multe categorii de persoane impozabile (declarațiile informative cod 392A, 392B și 393) introduse în contextul necesității calculului Bazei TVA pentru resursele proprii ale bugetului Uniunii Europene.

C. Titlul VIII – Accize și alte taxe speciale

În prezent, sunt considerate teritorii terțe următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Uniunii Europene:

- Campione d'Italia;
- apele italiene ale lacului Lugano.

Reglementarea altor măsuri fiscal-bugetare

Prin Ordonanța Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor

facilități fiscale, cu modificările și completările ulterioare, s-a reglementat instituirea unor măsuri de restructurare a obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018 în cazul debitorilor care au datorii în cuantum mai mare sau egal cu suma de un milion lei.

Măsura a avut ca scop revitalizarea și evitarea deschiderii procedurii insolvenței a contribuabililor care au disfuncționalități de natură structurală, fiind creată posibilitatea restructurării fiscale a datoriiilor pe care le-au acumulat debitorii, în decursul timpului și nu au avut posibilitatea să le achite.

Această măsură a vizat cca. 2000 de persoane juridice cu capital privat și cca. 60 de persoane juridice cu capital de stat și mixt (stat-privat).

Până la data de 31 octombrie 2019, la nivelul ANAF au fost depuse de către contribuabili cca. 300 de notificări privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare (aprox. 15% din totalul contribuabililor previzionați) dar s-au depus doar 9 solicitări de restructurare a obligațiilor bugetare împreună cu planul de restructurare și testul creditorului privat prudent, întocmite de un expert independent.

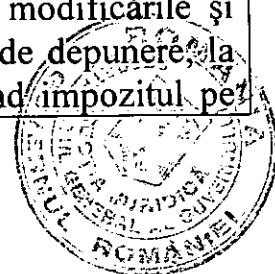
Termenul de depunere a notificării privind intenția de restructurare s-a împlinit la data de 31 octombrie 2019 iar termenul limită pentru depunerea cererii de restructurare împreună cu planul de restructurare se va împlini la 8 februarie 2020.

Astfel, un număr semnificativ de contribuabili cu datorii mai mari de 1 milion lei nu și-au manifestat intenția de a beneficia de măsura restructurării obligațiilor bugetare, iar pe de altă parte, cei mai mulți dintre contribuabilii care au depus notificarea nu au reușit să depună până la această dată cererea de restructurare și planul de restructurare motivând, în general, că termenul limită de 8 februarie 2020 stabilit prin OG nr. 6/2019 pentru întocmirea și depunerea unor lucrări de mare complexitate a fost prea scurt.

De asemenea, potrivit art. 21 din OG nr. 6/2019 în cazul contribuabililor care nu au notificat intenția și respectiv nu au depus planul de restructurare în termenul limită prevăzut de ordonanță (8 februarie 2020) ANAF urmează să solicite deschiderea procedurii insolvenței după această dată. Contribuabilii vizați reprezintă un segment semnificativ atât din perspectiva cifrei de afaceri cât și a numărului de angajați (cca. 60.000 de angajați).

Prorogarea unor termene

Prin Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este reglementată obligația de depunere la organul fiscal competent, a declarației unice privind impozitul pe

venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Totodată, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1/2016 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, termenul de depunere al formularului 230 este de până la data de 15 martie, inclusiv, a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Prin Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este reglementat **termenul pentru plata** impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice, până la data de 15 martie inclusiv a anului următor celui de realizare a veniturilor.

Prin Legea nr. 30/2019 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 25/2018 privind modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru aprobarea unor măsuri fiscal-bugetare, au fost modificate dispozițiile privind direcționarea unei sume din impozitul anual pe venit, pentru susținerea entităților nonprofit/unităților de cult, în sensul că pentru a beneficia de finanțare, acestea trebuie să figureze în Registrul entităților/unităților de cult pentru care se acordă deduceri fiscale prevăzute la art.25 alin.(4¹) din Codul fiscal. Măsura introdusă a necesitat înființarea Registrului entităților/unităților de cult și ample modificări ce sunt necesare a fi efectuate în sistemul informatic dedicat aplicării prevederilor legale referitoare la susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii și a unităților de cult precum și pentru acordarea de burse private.

În scopul evitării riscului neconformării de către anumite categorii de contribuabili care au obligația să completeze și să depună, până la data de 15 martie 2020, formularul - Declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice și formularul 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii” /”Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, se impune prorogarea termenului până la care aceștia trebuie să își îndeplinească obligațiile declarative și de plată a impozitului pe venit și al contribuțiilor sociale.

1¹. În cazul proiectelor de acte normative care transpun

Proiectul de ordonanță transpune prevederile:

- Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor

legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora	<i>fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 193 din 19 iulie 2016, referitoare la tratamentul neuniform al elementelor hibride, și respectiv pe cele ale Directivei (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei 2016/1164/UE în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 144 din 7 iunie 2017,</i> - Directivei (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre, - Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.
2. Schimbări preconizate	A. Titlul II-Impozitul pe profit Având în vedere obligația transpunerii conforme a prevederilor privind tratamentul neuniform al elementelor hibride din <i>Directiva (UE) 2016/1164</i>, modificată prin <i>Directiva (UE) 2017/952</i>, cerința de comunicare către Comisia Europeană, până la data de 31 decembrie 2019, a textului măsurilor implementate în acest sens, mai puțin în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride inversate pentru care este prevăzută data de 31 decembrie 2021, și ținând cont de faptul că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice aceste măsuri de la data de 1 ianuarie 2020 și respectiv, de la 1 ianuarie 2022, precum și pentru evitarea impunerii de sancțiuni, potrivit Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, este necesară adoptarea de noi norme fiscale prin modificarea și completarea prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal. Prezentele norme reglementează tratamente neuniforme importate și tratamente neuniforme ale elementelor hibride care apar, atât între state membre, cât și în legătură cu alte state terțe, atunci când cel puțin una dintre părțile implicate este: - o societate, contribuabil plătitor de impozit pe profit, potrivit prevederilor fiscale naționale, - un sediu permanent sau elemente tratate drept sedii permanente ale entităților rezidente în state terțe, - o entitate considerată transparentă în scopuri fiscale, potrivit prevederilor fiscale naționale, stabilită în România, în cazul

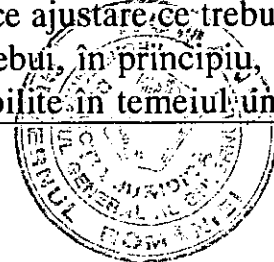
elementelor hibride .

Astfel, se reglementează patru categorii de tratamente neuniforme ale elementelor hibride:

- tratamente care rezultă din plățile efectuate în temeiul unui instrument financiar;
- tratamente care sunt consecința diferențelor de alocare a plăților efectuate către o entitate hibridă sau către un sediu permanent, inclusiv ca urmare a plăților către un sediu permanent ignorat;
- tratamente care rezultă din plățile efectuate de o entitate hibridă către proprietarul ei sau din plățile preconizate între sediul central și sediul permanent ori între două sau mai multe sedii permanente;
- cazuri de dublă deducere apărute în urma plăților efectuate de o entitate hibridă sau de un sediu permanent.

Sfera de aplicare a normelor vizează doar acele tratamente neuniforme ale elementelor hibride care apar între un contribuabil plătitor de impozit pe profit și întreprinderile sale asociate sau între întreprinderile asociate, între sediul social și un sediu permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități, sau care rezultă dintr-un acord structurat care implică un contribuabil. Pentru astfel de cazuri, se reglementează ca întreprinderea asociată să fie deținută de contribuabil sau de o altă întreprindere asociată, sau să fie deținută printr-o participare sub formă de drepturi de vot, drepturi de proprietate asupra capitalului sau de drepturi la repartizarea profitului, de 50 % sau mai mult. De asemenea, proprietatea sau drepturile persoanelor care acționează solidar trebuie agregate în scopul aplicării acestei cerințe. Astfel, definiția „întreprinderii asociate” a fost completată cu situațiile care reflectă controlul efectiv/influența semnificativă asupra/între întreprinderi asociate, entități care fac parte din același grup consolidat în scopuri contabile, întreprinderi în care contribuabilul are o influență semnificativă asupra conducerii și invers, precum și întreprinderi care au o influență semnificativă asupra conducerii contribuabilului.

Deoarece tratamentele neuniforme ale elementelor hibride pot avea drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere, este necesar să se stabilească norme fiscale naționale prin care, România, ca stat membru implicat, să refuze deducerea unei plăți/cheltuieli/pierderi sau, după caz, să impună contribuabilului includerea plății în veniturile impozabile. Aceste norme se aplică numai plăților deductibile și nu afectează caracteristicile generale ale sistemului fiscal național. De asemenea, orice ajustare ce trebuie efectuată în temeiul prezentelor norme nu ar trebui, în principiu, să afecteze alocarea drepturilor de impozitare stabilite în temeiul unei

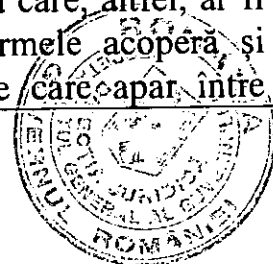

convenții de evitare a dublei impunerii între România și altă jurisdicție implicată.

În cazul plăților efectuate în temeiul unui instrument financiar, un tratament neuniform al elementelor hibride apare atunci când deducerea fără includere poate fi pusă pe seama diferențelor în ceea ce privește calificarea instrumentului sau a plăților efectuate în temeiul acestuia. Cu toate acestea, o plată efectuată în temeiul unui instrument financiar nu trebuie să fie tratată ca dând naștere unui tratament neuniform al elementelor hibride în cazul în care avantajele fiscale acordate în jurisdicția beneficiarului plății se datorează exclusiv statutului fiscal al beneficiarului plății sau faptului că instrumentul este deținut în condițiile unui regim special.

Normele abordează, de asemenea, și cazurile de dublă deducere, indiferent dacă acestea apar ca urmare a plăților, a cheltuielilor care nu sunt tratate ca plăți în temeiul legislației naționale sau ca urmare a amortizării sau deprecierii pierderilor. Cu toate acestea, la fel ca în cazul plăților preconizate și al plăților efectuate de o entitate hibridă, care sunt ignorate de către beneficiarul plății, un tratament neuniform al elementelor hibride nu ar trebui să apară decât în măsura în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie compensată cu o sumă care nu reprezintă venituri cu dublă includere. Aceasta înseamnă că, în cazul în care jurisdicția plătitorului permite ca deducerea să fie reportată într-o perioadă fiscală ulterioară, cerința de a se realiza o ajustare în temeiul prezentelor norme este amânată până în momentul în care deducerea este efectiv compensată cu venituri nesupuse dublei includeri în jurisdicția plătitorului.

Tratamentele neuniforme ale elementelor hibride în ceea ce privește sediile permanente apar atunci când diferențele între normele din jurisdicția sediului permanent și cea de rezidență privitoare la alocarea veniturilor și a cheltuielilor între părți diferite ale aceleiași entități conduc la un tratament neuniform al rezultatelor fiscale și includ acele cazuri în care un tratament neuniform este cauzat de faptul că un sediu permanent este ignorat în temeiul legislației sucursalei. Aceste tratamente neuniforme pot avea drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere și, prin urmare, trebuie eliminate. În cazul sediului permanent ignorat de jurisdicția în care este situat iar România este statul membru în care contribuabilul este rezident se reglementează includerea veniturilor sediului în baza impozabilă care, altfel, ar fi fost atribuite sediului permanent. Totodată, normele acoperă și tratamentele neuniforme ale elementelor hibride care apar între

două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități.

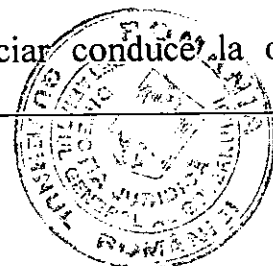
Pentru a evita rezultate nedorite în interacțiunea dintre norma privind instrumentele financiare hibride și cerințele de capacitate de absorbție a pierderilor impuse băncilor și fără a aduce atingere normelor privind ajutoarele de stat, România a exclus din domeniul de aplicare al normelor reglementate instrumentele din cadrul grupului care sunt emise cu unicul scop de a îndeplini cerințele privind capacitatea de absorbție a pierderilor impuse emitentului, și nu cu scopul de a evita plata impozitelor.

Transferurile hibride pot avea drept rezultat o diferență de tratament fiscal în cazul în care, ca urmare a unui acord de a transfera un instrument financiar, randamentul aferent instrumentului respectiv ar fi considerat ca fiind obținut de mai mult de una dintre părțile la acord. În aceste cazuri, plata efectuată în cadrul transferului hibrid ar putea conduce la o deducere pentru plătitor, fiind totodată tratată de către beneficiarul plății drept randament aferent instrumentului suport. Această diferență de tratament fiscal poate conduce la o deducere fără includere sau la generarea unui excedent de credit fiscal pentru impozitul reținut la sursă asupra instrumentului suport. În cazul unor transferuri hibride care au fost structurate pentru a produce excedente de credite fiscale, se reglementează împiedicarea plătitorului în utilizarea excedentului de credit pentru a obține un avantaj fiscal.

Tratamentele neuniforme importate deplasează efectul unui tratament neuniform al elementelor hibride între părți situate în țări terțe către jurisdicția unui stat membru prin utilizarea unui instrument nehibrid, subminând astfel eficacitatea normelor care neutralizează tratamentele neuniforme ale elementelor hibride. O plată deductibilă într-un stat membru poate fi folosită pentru a finanța cheltuieli care implică un tratament neuniform al elementelor hibride. Pentru a contracara astfel de tratamente neuniforme importate, prezentele norme nu permit deducerea unei plăți dacă veniturile corespunzătoare generate de plata respectivă sunt compensate, în mod direct sau indirect, cu o deducere care apare în cadrul unui tratament neuniform al elementelor hibride care are drept rezultat o dublă deducere sau o deducere fără includere între țări terțe.

În sensul celor prezentate, ***tratament neuniform al elementelor hibride*** reprezintă o situație care implică un contribuabil sau o entitate, în cazul căruia/căreia:

a) o plată în temeiul unui instrument financiar conduce la o deducere fără includere;

b) o plată către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților efectuate către entitatea hibridă în temeiul legislației jurisdicției în care entitatea hibridă este stabilită sau înregistrată și al legislației jurisdicției oricărei persoane care participă la entitatea hibridă respectivă;

c) o plată către o entitate cu unul sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform este rezultatul unor diferențe privind alocarea plăților între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente ale aceleiași entități în temeiul legislației jurisdicției în care își desfășoară activitatea entitatea respectivă;

d) o plată conduce la o deducere fără includere ca urmare a unei plăți către un sediu permanent ignorat;

e) o plată de către o entitate hibridă conduce la o deducere fără includere, iar respectivul tratament neuniform este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății;

f) o plată preconizată între sediul central și sediul permanent sau între două sau mai multe sedii permanente conduce la o deducere fără includere, iar tratamentul neuniform respectiv este rezultatul faptului că plata este ignorată în temeiul legislației din jurisdicția beneficiarului plății; sau

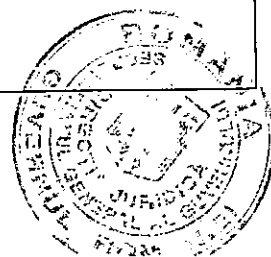
g) apare o dublă deducere.

În funcție de situația din care rezultă tratamentul neuniform al unor elemente hibride, contribuabilul român, aplică, după caz, una dintre următoarele regulile de ajustare:

- nededucerea unei plăți/cheltuieli, sau
- includerea plăților în veniturile sale impozabile.

De asemenea, se propune excluderea din categoria tratamentelor neuniforme ale elementelor hibride vizate de normele propuse, sub condiția îndeplinirii anumitor cerințe, cum este cazul tratamentelor rezultate dintr-o plată de dobândă efectuată către o întreprindere asociată, în cadrul unui instrument financiar, dacă instrumentul financiar a fost emis:

- în legătură cu instrumente financiare cu caracteristici de conversie, de recapitalizare internă sau de reducere a valorii contabile, la nivelul unei societăți-mamă;
- la un nivel necesar pentru a satisface cerințele aplicabile în materie de capacitate de absorbție a pierderilor;
- nu ca parte a unui acord structurat.

În aplicarea normelor propuse se utilizează explicațiile și exemplele, aplicabile domeniului reglementat, din raportul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică referitor la Acțiunea 2 privind erodarea bazei impozabile și a transferului profiturilor (BEPS), drept sursă de ilustrare sau interpretare, în măsura în care acestea sunt consecvente cu dispozițiile *Directivei (UE) 2016/1164*, așa cum aceasta este modificată de *Directiva (UE) 2017/952*, și cu dreptul Uniunii Europene.

B. Titlul VII – Taxa pe valoarea adăugată

Având în vedere obligația transpunerii prevederilor Directivelor (UE) 2018/1910 și 2019/475 și ținând cont de faptul că România, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, trebuie să aplice măsurile respective precum și pentru evitarea impunerii de sancțiuni, potrivit Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene, este necesară adoptarea acestor măsuri fiscale prin modificarea și completarea prevederilor Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

1. În vederea transpunerii prevederilor Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE, se propun următoarele:

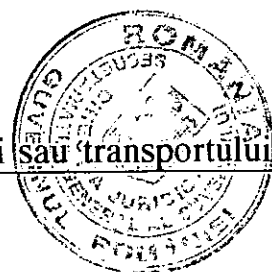
- includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum este definit în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE a Consiliului în ceea ce privește accizele,

- menținerea teritoriilor respective în afara domeniului de aplicare teritorială al Directivei 2006/112/CE a Consiliului în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată.

2. În vederea transpunerii prevederilor Directivei (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2018 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre, se propun următoarele:

- Referitor la stocurile la dispoziția clientului:

- se va considera că în momentul expedierii sau transportului

bunurilor către depozitul situat într-un alt stat membru nu are loc o livrare intracomunitară în statul membru de plecare a bunurilor, respectiv o achiziție intracomunitară în statul membru în care sosesc bunurile în stoc.

- se va considera că numai în momentul în care are loc transferul dreptului de a dispune de bunuri către cumpărător are loc o livrare intracomunitară scutită în statul membru de plecare a bunurilor și o achiziție intracomunitară impozabilă în statul membru în care se află stocul de bunuri.

Astfel, se va evita situația în care furnizorul trebuie să fie înregistrat în fiecare stat membru în care a expedit/transportat bunuri în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului.

- se introduce obligația atât pentru furnizor, cât și pentru cumpărător de a ține un registru al bunurilor transferate în cadrul regimului de stocuri la dispoziția clientului, în vederea asigurării monitorizării adecvate de către administrațiile fiscale,

- se introduce obligația ca în declarația recapitulativă a furnizorului să fie menționată identitatea cumpărătorilor cărora le vor fi livrate ulterior bunurile expediate în cadrul regimului pentru stocuri la dispoziția clientului.

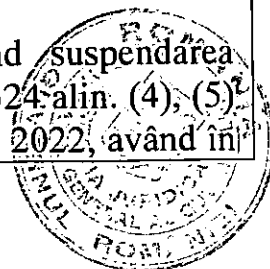
- Referitor la tranzacțiile în lanț:

- în cazul în care aceleași bunuri sunt livrate succesiv și sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru direct de la primul furnizor la ultimul client din lanț, se va considera că expedierea sau transportul este atribuit livrării efectuate către operatorul intermediar.

- prin derogare, în cazul în care operatorul intermediar a comunicat furnizorului său numărul de identificare în scopuri de TVA care i-a fost eliberat de către statul membru din care sunt expediate sau transportate bunurile se va considera că transportul este atribuit livrării de bunuri efectuate de către operatorul intermediar.

- Referitor la condițiile de aplicare a scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri se introduce, drept condiție de fond pentru aplicarea scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare, depunerea și completarea corectă a declarației recapitulative (VIES), cu excepția cazului în care furnizorul poate justifica în mod corespunzător deficiența, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile fiscale.

3. Se propune prelungirea perioadei privind suspendarea depunerii declarațiilor informative prevăzute la art. 324 alin. (4), (5) și (6) din Codul fiscal, până la data de 31 decembrie 2022, având în

vedere că se mențin considerentele avute în vedere la momentul suspendării depunerii acestor declarații și faptul că o eventuală schimbare a metodologiei, datorită credibilității surselor de date utilizate la calculul Bazei TVA, exprimată de Comisia Europeană, va putea permite, relativ ușor, reintroducerea obligației de depunere a acestor declarații informative.

Corelativ, se actualizează referirea la plafonul de scutire, cu noul plafon care servește drept referință pentru aplicarea regimului de scutire de TVA.

C. Titlul VIII – Accize și alte taxe speciale

În vederea transpunerii prevederilor Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE, se propune includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii, astfel cum este definit în Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, precum și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE a Consiliului în ceea ce privește accizele.

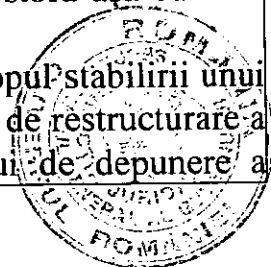
Reglementarea altor măsuri fiscal-bugetare

Având în vedere situația expusă, se poate aprecia că este necesară modificarea OG nr. 6/2019 în sensul stabilirii unui nou termen pentru depunerea intenției de restructurare și de prorogare a termenului de depunere a cererii de restructurare concomitent cu eliminarea plafonului de 1 milion lei astfel încât de măsura restructurării să poată beneficia și debitorii care au datorii restante la 31 decembrie 2018 mai mici de 1 milion lei și care nu au fost stinse până la această dată.

În concluzie, se propun următoarele măsuri.

- **modificarea art. 1 alin. (1)** în scopul extinderii sferei de aplicare a OG nr. 6/2019 prin eliminarea plafonului de un milion de lei. Cu alte cuvinte măsura restructurării obligațiilor bugetare va putea fi accesată indiferent de quantumul obligațiilor bugetare restante la 31 decembrie 2018, întrucât existența unui plafon este discutabilă și poate fi considerată discriminatorie dacă privim contribuabilii în raport de dimensiunea afacerii acestora așa cum de altfel ar fi echitabil.

- **modificarea art. 3 alin. (1) și art. 22** în scopul stabilirii unui nou termen de depunere a notificării privind intenția de restructurare a obligațiilor bugetare și de prorogare a termenului de depunere a

solicitării de restructurare a obligațiilor bugetare.

Astfel, **termenul de depunere a notificării** privind intenția de restructurare care a început la data de 8 august 2019 (data intrării în vigoare a OG nr. 6/2019) s-a împlinit la **31 octombrie 2019, urmând a se stabili un nou termen, respectiv în perioada 1 februarie 2020 - 31 martie 2020, iar termenul de depunere a cererii de restructurare care este 8 februarie 2020 va fi prorogată până la 31 iulie 2020.**

În plus, se propune;

- **completarea art. 1 cu un nou alineat, (alin. 7)** în scopul clarificării textului de lege respectiv faptul că de măsura restructurării pot beneficia și următorii debitori:

- debitorii care au o eșalonare la plată dar o pierd întrucât disponibilitățile bănești previzionate nu permit susținerea acesteia, pentru a respecta spiritul mecanismului de restructurare

- debitorii care au garantate obligațiile bugetare, pentru a evita o posibilă discriminare.

- **completarea art. 15 cu un noul alineat, alin. (3¹),** în scopul clarificării modului de valorificare a garanțiilor constituite de debitori până la aprobarea planului de restructurare sub forma scrisorii de garanție/poliță de asigurare de garanție ori consemnarea de mijloace bănești la Trezoreria Statului în contextul în care pentru garanțiile sub forma sechestrelor pe bunuri mobile sau imobile textul ordonanței este clar.

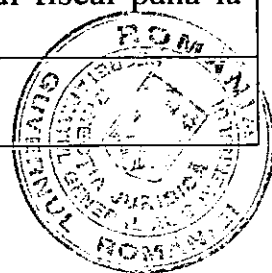
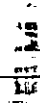
Prorogarea unor termene

Se propune, pentru anul 2020, prorogarea termenului de depunere a Declarației unice privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice, precum și a formularului 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii”/ “Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, până la data de 25 mai 2020, inclusiv, pentru situațiile reglementate de Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare Cod fiscal, precum și în alte acte normative.

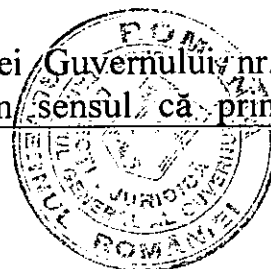
Totodată, se propune și prorogarea termenului pentru plata impozitului pe venit și a contribuțiilor sociale obligatorii, datorate de persoanele fizice în situațiile reglementate de Codul fiscal până la data de 25 mai 2020, inclusiv.

3. Alte informații

Nu este cazul

Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ	
1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
1¹ Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Prin măsurile promovate, proiectul de act normativ încurajează libera concurență și nu are incidență cu domeniul ajutoarelor de stat.
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Prin transpunerea Directivei 2016/1164, modificată prin Directiva 2017/952 sunt reglementate norme împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale utilizate de anumite grupuri de societăți implicate în aranjamente de tip hibrid care exploatează diferențele de tratament fiscal aplicabil unei entități hibrid/instrument financiar hibrid în baza legilor uneia sau mai multor jurisdicții fiscale, fiind astfel favorabil mediului de afaceri prin promovarea unor sisteme fiscale echitabile la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene și în raport cu țările terțe. Transpunerea Directivei (UE) 2019/475 în domeniul TVA nu va avea impact asupra mediului de afaceri, deoarece acestea teritorii vor rămâne în continuare excluse din teritoriul Uniunii Europene din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Transpunerea Directivei (UE) 2018/1910, prin care se stabilesc reguli clare la nivelul UE pentru stocurile la dispoziția clientului și tranzacțiile în lanț, are un impact favorabil asupra mediului de afaceri deoarece reprezintă o simplificare pentru operatorii economici care desfășoară astfel de tranzacții, față de situația actuală în care fiecare membru și-a creat propriile reguli de impozitare a acestor tranzacții. În ceea ce privește condițiile de aplicare a scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri, impactul va fi unul favorabil în condițiile în care persoanele impozabile de bună credință care îndeplinesc condițiile legale nu vor fi afectate de modificările propuse. Măsura suspendării obligației depunerii declarațiilor informative privind TVA are ca efect reducerea sarcinilor administrative ce revin persoanelor impozabile, având un impact favorabil asupra mediului de afaceri deoarece reprezintă o simplificare pentru operatorii economici. Măsurile care vizează modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 sunt favorabile mediului de afaceri în sensul că prin

	eliminarea plafonului de 1 milion lei vor putea accesa măsură restructurării obligațiilor bugetare toți debitorii, indiferent de quantumul datoriilor, concomitent cu stabilirea unui nou termen de depunere a intenției de restructurare și de prorogare a termenului de depunere a cererii de restructurare.
2¹. Impactul asupra sarcinilor administrative	Impactul asupra sarcinilor administrative este favorabil în ceea ce privește transpunerea Directivei (UE) 2018/1910, întrucât se creează un cadru legal comunitar unitar, ceea ce conduce la reducerea sarcinilor administrative pentru persoanele impozabile care vor aplica aceleași reguli de simplificare pentru stocurile la dispoziția clientului și tranzacțiile în lanț. În ceea ce privește condițiile suplimentare de aplicare a scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare, nu există un impact asupra sarcinilor administrative, întrucât persoanele impozabile trebuiau și în prezent să verifice validitatea codului de TVA comunicat de client și să depună în termenul legal declarația recapitulativă completată corespunzător.
2². Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	A fost elaborat Testul IMM
3. Impactul social	Măsurile propuse privind prorogarea unor termene sunt favorabile contribuabililor persoane fizice, deoarece amână termenul până la care se depune declarația unică privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale obligatorii datorate de persoanele fizice și formularul 230 „Cerere privind destinația sumei reprezentând 2% sau 3,5% din impozitul anual pe veniturile din salarii și din pensii/„Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 3,5% din impozitul anual datorat”, după caz, până la data de 25 mai 2020, inclusiv, evitând riscul neconformării, și asigurând, în același timp o perioadă mai mare pentru îndeplinirea obligațiilor, protejându-se astfel buna-credință a contribuabililor.
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul
5. Alte informații	Transpunerea Directivei (UE) 2018/1910 vizează stabilirea unor reguli clare cu privire la modul de impozitare din punct de vedere al TVA a stocurilor la dispoziția clienților și tranzacțiilor în lanț, fiind de natură a crea premisele pentru o mai bună colectare a TVA. În ceea ce privește introducerea unor condiții de fond suplimentare pentru aplicarea scutirii de TVA pentru livrările intracomunitare de bunuri, aceasta are ca scop diminuarea fraudei de tip carusel.

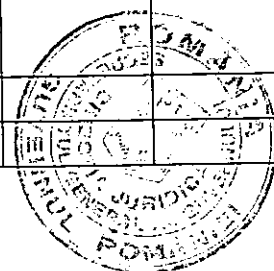

Secțiunea a 4-a

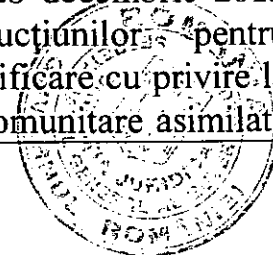
Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (pe 5 ani)

- mil. lei -

Indicatori	Anul curent 2020	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
		2021	2022	2022	2023	
1	2	3	4	5	6	7
1) Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
(iii) TVA						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2) Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acestea:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
a) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3) Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
b) bugete locale						

4) Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5) Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6) Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7) Alte informații	Tratamentul neuniform al elementelor hibride în raport cu state membre/țări terțe include măsuri de combatere a practicilor de evitare a obligațiilor fiscale și a planificării fiscale la nivelul companiilor/sediilor permanente, calificate ca întreprinderi asociate, și generează, în acest context, un potențial impact pozitiv asupra veniturilor bugetare, impact care nu poate fi cuantificat având în vedere comportamentul agenților economici. În ceea ce privește transpunerea Directivei (UE) nr. 2018/1910, impactul asupra veniturilor din TVA este dificil de estimat întrucât acesta depinde de comportamentul și opțiunile fiecărei persoane impozabile. Includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal și de accize al Uniunii nu generează influențe asupra veniturilor din taxa pe valoarea adăugată, iar în ceea ce privește accizele nu se poate aprecia nivelul impactului. Analiza impactului ar fi posibilă în situația deținerii unor date comparabile privind nivelul accizei pentru perioada premergătoare transpunerii în legislația națională a includerii comunei mai sus menționate și ulterior modificării legislației.					
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	Pentru aplicarea noilor dispoziții ale Codului fiscal va fi necesară: - modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 4120/2015 din 28 decembrie 2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea măsurilor de simplificare cu privire la transferuri și achiziții intracomunitare asimilate					

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții	prevăzute la art. 270 alin. (10) și art. 273 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal. - modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 103/2016 din 22 ianuarie 2016 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 294 alin. (1) lit. a) - i), art. 294 alin. (2) și art. 296 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal.
1¹. Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul
2) Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul transpune prevederile: -Directivei (UE) 2016/1164 a Consiliului din 12 iulie 2016 de stabilire a normelor împotriva practicilor de evitare a obligațiilor fiscale care au incidență directă asupra funcționării pieței interne, -Directivei (UE) 2017/952 a Consiliului din 29 mai 2017 de modificare a Directivei (UE) 2016/1164 în ceea ce privește tratamentul neuniform al elementelor hibride care implică țări terțe, -Directivei (UE) 2018/1910 a Consiliului din 4 decembrie 2019 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește armonizarea și simplificarea anumitor norme din sistemul taxei pe valoarea adăugată pentru impozitarea schimburilor comerciale dintre statele membre, -Directivei (UE) 2019/475 a Consiliului din 18 februarie 2019 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește includerea comunei italiene Campione d'Italia și a apelor italiene ale lacului Lugano în teritoriul vamal al Uniunii și în domeniul de aplicare teritorială al Directivei 2008/118/CE.
3) Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.

4) Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul.
5) Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Nu este cazul.
6) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 6-a Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ	
1) Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	În procesul de elaborare a prezentului act normativ a fost consultată Autoritatea de Supraveghere Financiară, cu privire la prevederile art. I pct. 6 din proiect, al cărei punct de vedere s-a comunicat Ministerului Finanțelor Publice cu nr. VP/5860/05.09.2019.
2) Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul.
3) Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	Nu este cazul.
4) Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5) Informații privind avizarea de către:	
a) Consiliul Legislativ	Consiliul Legislativ a avizat favorabil proiectul de ordonanță prin avizul nr. 56/2020.
b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării	Nu este cazul

c) Consiliul Economic și Social	Consiliul Economic și Social a avizat favorabil proiectul de ordonanță prin avizul nr. nr.477/2020.
d) Consiliul Concurenței	Nu este cazul.
e) Curtea de conturi	Nu este cazul.
6) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1) Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	În conformitate cu prevederile Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, proiectul de ordonanță a fost afișat pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice pentru dezbateră publică și a fost dezbătută în cadrul Comisiei de dialog social, constituită la nivelul Ministerului Finanțelor Publice.
2) Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Nu este cazul.
3) Alte informații	Nu este cazul.
Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare	
1) Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul.
2) Alte informații	Nu este cazul.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM-MINISTRU

LUDOVIC ORBAN

